

SISÄLLYS

ALKUSANAT.....	5
LUKU 1: LEIPÄKOKKEITA	7
LUKU 2: KRÖHÖM	11
LUKU 3: HOMEINEN TURKKI	18
LUKU 4: OLIPA HELPPOA!	23
LUKU 5: MITÄ NYT TAAS?	30
LUKU 6: MUOVAILUVAHA	41
LUKU 7: KEITTIÖTIEDETTÄ	46
LUKU 8: SÄILÖNTÄAINEIDEN METSÄSTYS	49
LUKU 9: HOMEISEN TURKIN TUTKIMUS	56
LUKU 10: MITEN KÄVI?	67
LUKU 11: PÄÄTÖKSIÄ, PÄÄTÖKSIÄ	71
LUKU 12: VOI EI!	76
LUKU 13: KIITOS	87
SANASTO	95

LEIPÄKOKKEITA

Splörtsis.

Minua nauratti. Homeinen leipä päästi pakastepussissa litistytessään superällöä ääntä.

Siispä tökkäsin pussia uudestaan.

Splörtsis.

Sassafrassa hyppäsi pöydälle nähdäkseen, mitä puuhailin. Ikkunasta puhaltava viileä tuulahdus porrötti sen tuuhea turkkia, ja se siristi silmiään auringossa.

Splörtsis. Kissa perääntyi loikaten ja sähisi.

”Ei hätää”, sanoin kikattaen ja kutitin Sassafrassaa leuan alta. ”Home pysyy visusti pussissa. Ei se tee sinulle pahaa, kisuli!”

Sassafrassa ei näyttänyt vakuuttuneelta.

”Tämä mönjä on oikeastaan aika siistiä. Suoritan kaksi koetta äidin löytämällä vanhalla leivällä. Katso vaikka”, sanoin ja osoitin huoneen poikki. ”Tuo koe tuolla testaa, homehtuuko märkä leipä nopeammin kuin kuiva.” Tökkäsin pöydällä nököttävää pussia uudestaan. ”Ja tämä testaa, homehtuuko lämmin leipä nopeammin kuin kylmä. Siksi pussi on auringossa.”

Sassafrassa kosketti pussia tassullaan ja nyrpisti kuonoaan.

”Jääkaapissa ja pakastimessa on lisää pusseja, mutta niissä ei ole vielä hometta. Siksi tätä pussia on paljon hauskempi katsella, vai mitä, kisuli?”

Sassafrassa mutristi naamaansa ja hypäsi alas pöydältä. Se ei tainnut nauttia homekokeista yhtä paljon kuin minä.

Ehkä se odotti niin malttamattomana, että taikaovikello kilahtaisi. Mutta siitä lähtien, kun olin hoitanut suloisen lohikäärmeenpoikasen kuntoon ja se oli

mennyt menojaan, ovikello oli pysynyt tylsästi hiljaa. Yritin saada aikani kulumaan tekemällä kokeita, jotta mieli pysyisi virkeänä. Tiedejuuttujen parissa puuhaileminen oli paljon hauskempaa kuin istuminen äidin työhuoneen oven takana odottaen ja odottaen ja *odottaen*, että taikaovikello kilahtaisi.

Huokaus.

Ikkunan ulkopuolella olevasta pensaasta kuului kahinaa. Sassafrassa hypähti pöydälle. Se käänsi korvansa kohti takapihaa ja kuunteli aivan liikkumatta.

”Kuulithan sinäkin tuon?” kuiskasin Sassafrassalle.

Se naukaisi vastaukseksi ja tuijotti herkeämättä pihalle. Me molemmat painoimme nenät kiinni ikkunaruutuun. Oliko pihalla peura? Vai suloinen pikku maaorava?

Pensaasta kuului jälleen kahinaa. Sitten jokin... tai *joku*... karaisi kurkkuaan. Sassafrassa ja minä hätkähdimme!